

Vägledning vecka 5

Syndens oordning - ett skrämmande uppror

Vägledning: Vad synd är

Vi har tillbringat flera veckor med att glädjas över vad det betyder att få leva i harmoni med vår yttersta mening och att inspireras av människor som verkar ha fått detta att fungera i livet. Vi kommer nu att titta på en annan bild, Fader Dolls foto av en sönderbombad Bosnisk by får symbolisera det motbjudande och ondskefulla för oss, vilket är resultatet av ett avvisande av Gud och Guds vilja, av oss och av hela mänskligheten.

Varför kommer vi hit den här veckan? Vi vill se och smaka vad synd är – ett skrämmande uppror mot Gud. Det innebär inte att titta på en diffus känsla av "social ondska" utan några ansvariga förbrytare. Vår avsikt är att tillbringa denna vecka mer medvetet, medvetna om den rena arrogansen och det kränkande motståndet mot Guds nåd som finns i vår värld. Varför?

*"Tag och ät, detta är min kropp."
Och han tog en bägare, och efter att ha tackat Gud gav han den åt dem och sade:
"Drick av den alla.
Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse."*

Eukaristiska bönen

Vi gör detta eftersom vi sällan ser de onda i ansiktet, och det innebär att vi kanske kan lära känna vår Guds kärleksfulla barmhärtighet och nåd djupare i döden och Jesu uppståndelse för världens synd.

Så det finns egentligen **två** bilder denna vecka:

- den första som visas för oss denna vecka representerar världens synd;

och

- bilden av Jesus på korset, som befriar oss från syndens och dödens hot och seger över oss.

Låt länkarna till höger vara till hjälp för denna vecka. Fienden till vår relation med Gud vill inte bli avslöjad av våra stirrande blickar, eller att vi skulle bli mer kloka av vad synd egentligen är. Detta handlar inte i första hand om vår personliga synd, för vi är alla syndare. Vår önskan denna vecka är att växa i vad vår kultur verkar ha förlorat – känslan av synd.

Från tid till annan, denna vecka, ser vi tillbaka genom historien och låter vår bild representera allt våld, omänsklighet, orättvisa, missbruk, girighet och maktbegär, det vill säga mänsklighetens uppror mot Guds vilja. Gud som vi ärar, vördar och tjänar och som använder hela skapelsen för det ändamålet att vi ska nå detta slutliga mål.

Hur mycket förnekande av Guds rätt till ära, vördnad och vår tjänstvillighet, kan vi uppleva den här veckan? Hur mycket dyrkar vi andra gudar? Hur mycket våld mot det mänskliga livets

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

värdighet finns det? Hur mycket av bedrägeri, orättvisor, skandaler, eller fördärv är det? Vi vill uppleva omfattningen av synden i världen, så att vi inte tvekar att utforska dess räckvidd och kraft.

Vårt mål är inte att bli fördömande och att växa till i ilska mot syndarna. Vår önskan är att uppleva otacksamhet och högmodigt oberoende av Gud, som är vad synd egentligen är. Det är oordning, och vi känner av *hur fel det är*.

Varje dag den här veckan, skulle vårt medvetande av ondskan vara för stor för oss att bära, om vi inte hade den andra bilden: *Guds kärleksfulla, barmhärtiga svar*. Priset för allt har betalats med Jesus kropp och Jesu blod, där på korset.

Vi avslutar varje dag med en växande tacksamhet för *omfattningen av Guds nåd*.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka.

Detta är en viktig vecka för att se att det finns en naturlig utveckling för vår reträtt. Dessa övningar bygger på den nåd och välsignelse vi har fått ta emot de senaste veckorna, precis som de kommande veckorna kommer att bygga på nåden och välsignelsen av denna vecka. Den här veckan kommer vi att reflektera över några verkligheter som vi normalt inte brukar reflektera över i vanliga fall. Här är några praktiska förslag för att göra denna vecka mer givande.

Var uppmärksam på början och slutet av varje dag. För att vi skall kunna hålla fokus varje dag är det fortfarande det viktigaste: - att när jag vaknar varje morgon, och tar på mig tofflor och morgonrock så vill jag, även om för en mycket kort stund, erinrar mig den nåd och välsignelse som jag särskilt ber om idag, för att få gå djupare in i känslan av vad synd egentligen är.

Jag kan till exempelvis säga, "Herre, låt mig få se och känna vreden av den ondska som råder i världen. Herre, jag vill att mitt inre skulle röras av ditt outgrundliga djup av kärlek och barmhärtighet.

Vid slutet av varje dag, låt alla dessa onskans bilder ersättas med en bild av Jesus på korset. Försök att återvända till denna bild varje kväll. Försök att låta den bli allt mer och mer verklig för dig.

Jag kanske kan föreställa mig att jag ser upp på Jesus ansikte, och talar till honom om min tacksamhet. Kanske föreställer jag mig att jag talar ansikte mot ansikte med vår uppståndne Herre, som han är idag, och ber honom visa mig hålen i hans händer och fötter och sida, eftersom de fortfarande är tecken på kraften av Guds kärlek.

Innehållet denna vecka kommer att var lite påfrestande, men det kommer att vara värt det. Bilden av skräck i Bosnien kan bli vägen till all annan fruktansvärd ondska i vår värld. Jag tänker på alla krig i historien och de grymheter som begås på grund av vissa ledare eller människors maktbegär. Jag tänker på alla de oskyldiga barn, som är berövade att inte ens ha en chans att uppleva människans frihet och värdighet.

Jag ser den systematiska korruptionen och de följande kostnaderna för hela mänskligheten. Jag kommer ihåg nära och kära och vänner som är verkliga offer för synd. Kanske jag har upplevt tragedin av hjälparbetare och vårdpersonal som inte klarade att älska eller sveket mot en nära anhörig.

Hur kan denna *sorg*, eller till och med *ilska*, bli *bakgrunden* av min vardag den här veckan, utan att det påverkar mitt humör, min attityd på jobbet eller mot min familj? Vi vill inte att det ska påverka våra hjärtan. Vi vill ta bort våra skyggglappar och verkligen se och känna kraften av det

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

onda. Men samtidigt vill vi uppleva kraften i Guds svar. Den här veckan borde *inte avskräcka* oss. Istället bör det ge oss *hopp*.

Den här veckan kommer att innehålla en stor välsignelse för oss, om vi fortsätter att vara uppmärksamma på fokus: - att be om nåden om att få se syndens motbudande, upproriska ondskefullhet i världen, och den barmhärtiga Gudens kärlek i Jesu död, för synden i vår värld.

Att skriva ner den nåd och välsignelser som du har fått ta emot, att dela dem med någon annan, att e-mejla någon du känner, eller skicka den till "jag delar med mig" eller dela den med en grupp som gör reträtten tillsammans, är alltid ett mycket bra sätt att fördjupa upplevelsen.

I mitten av veckan kanske vi kan ställa oss frågan hur det går för oss. Vi kan fråga, "Är det svårt för mig att titta på syndens ondska i världen? Är jag upprörd över det? Är det svårt för mig att växa i tacksamhet för Guds nåd? "

För resan

Att försöka be med synd, vare sig det är vår egen eller det som finns i vår värld, inbjuder inte till en översvallande respons från oss i början. Som någon en gång sa, "Det finns inget som är originellt med synden". Ingen av oss tycker om att undersöka skadan av orkaner, eller förstörelse av krig. Ju mer känslig man är, ju mer håller han eller hon sig borta från att se hemskheterna av våld och hat.

När man ber över synden i övningarna, är den viktigaste frågan om skulden är en nåd eller en störning. Kanske jag kan uttrycka det så här. Får en målning något från sin ram? Ramen bör så klart leda ögat till vad den ramar in. När man granskar syndens upproriskhet och otacksamhet, vad är bilden och vad är ramen?

För de flesta av oss, är vårt deltagande i världens synd och våra egna personliga synder något som fyller hela tavelduken, och den omgivande ramen är Jesu något godtyckliga kärlek för denna världen och för oss.

Motsatsen gäller för dem som ber med dessa övningar som utgångspunkt. Den viktigaste centrala bilden är alltid Jesus Kristus kärlek till oss och vår värld. Det som kastar ljus över denna kärlek är den djupa verkligheten i vårt motstånd att leva i och lita på den kärleken. Det är vår synd som gör att Jesus kom för att ta sin plats i mitten av historiens tavelduk.

Min far var advokat och hans företags motto var: "Den värsta skadan är den som inte är rätt framställd." Vår värsta synd är de som vi håller för oss själva, vägrar erkänna och inte låter Jesus ta in till mitten av sitt kors. Han gör mer än att företräda oss, han återför oss också tillbaka till den värld som han älskar och ger oss den som en helande gåva.

Det finns en ordentlig nåd av skuld den här veckan som när den fortfarande finns i ramen leder oss till att reflektera över den, för att sedan kunna tillägna oss Jesus frigivande förlåtelse. Skuld är ett distraherande förhållande som när man tänker över det, får oss att sätta oss själva i centrum av vår egen oförlåtelse. Vi kan snurra vårt andliga hjul i vår egen dynga och skit av självdestruktivitet och därmed hoppas på att Gud kommer att se hur mycket straff vi har utsatt oss själva för, så att Gud bara skulle ha att förbarma sig över oss. Detta sätter INTE Gud i centrum, utan långt utanför ramen i våra liv. Gud är inte en åskådare, inte heller en konstkritiker.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Till den verkliga frihet som de andliga övningar kallar oss till, är friheten att låta Gud vara Gud och låta oss bli älskade, inte bara som vi är nu, men som vi kommer att bli. När vi ber denna vecka, kan vi då vara ärliga, utan att vara negativa?

Med dessa eller med liknande ord

Herre,
jag är förvirrad. Under de senaste fyra veckorna, har jag bett med dessa vackra bilder, som visar mödrar, barn, landskap och glada människor och i min bön har jag upplevt kärlek och harmoni. Men denna vecka, finns det bara en sönderbombad by. Det är en bild så stark i kontrast med tanke på känslan i de andra bilderna som slår emot en. Jag vet att du är där i kärlek och harmoni. Är du också det i förstörelsen?

Jag vet nästan inte hur jag ska be när jag ser på detta. Jag vill be för de människor som har förlorat sina familjer och sina hem, vars liv har förändrats på grund av allt detta. Jag vill att dessa människor ska få stöd från Dig, i någon form av omöjlig fred i deras sönderslagna liv.

Men när som jag ser på bilden, undrar jag över dem som har blivit så skilda från Dig att de utför denna typ av förstörelse mot sina egna bröder och systrar. Vad är det som leder oss som människor att behandla varandra på detta sätt? Hur ska det vara för Dig att se på oss Gud, de personer som du har skapat, förgör varandra?

Jag tänker på min egen familj och hur jag skulle känna om jag tillbringat mycket tid åt att göra en present till min dotter och tänkte på hur den skulle göra henne lycklig och glädja henne. Tänk om hon såg på den och sa, "tack" och sedan slängde in den i garderoben? Hur skulle det vara för mig? Är det alltför anspråksfullt att tänka sig att det är på samma sätt för dig, Gud?

Hjälp mig denna vecka, att känna att synd är det samma som att förkasta dig. Hjälp mig att bryta igenom det motstånd som jag har emot att titta på någotsom är ont. Sträck mig till att inse att synd är inget annat än otacksamhet till dig, Du som skapar liv och ger det ett mål och en mening. Jag vill ta avstånd till det onda på samma sätt som jag föraktar allt som smärta mig. Jag vill ha den instinktiva känsla för hur egoism förstör och undergräver ditt syfte och plan.

Och när jag tittar upp på dig på korset, hjälp mig att uppleva, hjälpa mig att känna hur du omfamnar och tar på dig allt detta onda. Hur kan jag säga "tack" till dig? Låt mig aldrig ta för givet hur din osjälviska gåva räddar mig från syndens och dödens destruktiva verkan.

En bön att börja dagen med

Låt mig med allt som jag är idag;
Allt som jag försöker idag,
Låt mig med allt jag möter, tankar,
och alla frustrationer och felsteg
Låt mig med allt, få lägga mitt liv i dina händer

Herre, mitt liv är i dina händer,
Låt denna dag ge dig pris och ära..

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Läsningar:

Kol 2:9-15

Psalm 10

Psalm 73

